

με ένα μόνο σύμβολο και όχι με σύμπλεγμα συμβόλων, ενώ με γρήγορή γραφή τα σύμβολα για το δύο και το τρία παραπέμπουν στα σημερινά (Van der Wearden, 2003, Menniger, 1969).

Units	Digits	—	=	≡	𑀓	𑀔	𑀕	𑀖	𑀗	𑀘
		1	2	3	4	5	6	7	8	9
Tens	Enciphering	𑀀	𑀁	𑀂	𑀃	𑀄	𑀅	𑀆	𑀇	𑀈
		10	20	30	40	50	60	70	80	90
Hundreds and Thousands	Place-value notation	𑀉	𑀊	𑀋	𑀌	𑀍	𑀎	𑀏	𑀐	𑀑
		100	2H	5H	1000	4Th	70Th			

Σχήμα 7. Αριθμοί με γραφή Brahmi (Menniger, 1969, σελ. 395).

Η εξέλιξη που ακολούθησαν οι χαρακτήρες Brahmi, οδήγησαν στο σημερινό θεσιακό σύστημα με τα γνωστά σύμβολα Gvalior για τα εννέα ψηφία και την προσθήκη ειδικού συμβόλου για το μηδέν (Menniger, 1969). Ειδικά για το σύμβολο και την έννοια του μηδενός, ο Freudenthal, όπως αναφέρει ο Van der Wearden (2003) πιστεύει, ότι υπάρχει σχέση ανάμεσα στο σημερινό μηδέν και αυτό που χρησιμοποιούσαν οι Βαβυλώνιοι και οι Έλληνες. Η προέλευση του συμβόλου «0» σύμφωνα με τους Menniger, (1969) και Cajori (1928), μπορεί να είναι το αρχικό γράμμα «ο-όμικρον» της λέξης «ουδέν» το οποίο χρησιμοποιούσαν στα εξηκονταδικά κλάσματα ή το σύμβολο 𑀀 για τον αριθμό δέκα στη γραφή Brahmi (Σχήμα 7). Βασικό στοιχείο του νέου συστήματος, είναι η αρχή της αξίας θέσης για κάθε ψηφίο του αριθμού. Είναι πολύ πιθανό οι Ινδοί αστρονόμοι και υπολογιστές, να γνώριζαν την αρχή αυτή, αφού τη χρησιμοποιούσαν στους ποιητικούς και συλλαβικούς αριθμούς (Van der Wearden, 2003). Πολλοί ιστορικοί εκφράζουν την άποψη, ότι αυτή η εξέλιξη των συμβόλων και η αξιοποίηση της αρχής του θεσιακού συστήματος για την παράσταση των αριθμών από τους Ινδούς, πιθανόν να προήλθε από την αξιοποίηση στοιχείων από την Ελληνική αστρονομία, τη Βαβυλωνιακή και Κινέζικη μέθοδο παράστασης των αριθμών (Van der Wearden, 2003, Boyer & Merzbach, 1997, Lay-Yong, 1986, Struik, 1966).

Τα σύμβολα Gvalior, εξελίχθησαν σε (α) Δυτικά Αραβικά (*gubar*), τα οποία εξελίχθηκαν στα σημερινά σύμβολα και (β) Ανατολικά Αραβικά, τα οποία χρησιμοποιούνται σήμερα σε αρκετές αραβικές χώρες. Τα σύμβολα Brahmi, όπως